

1995 - 2015 * 20 let

List

Revija za
kulturna in
druga
vprašanja
Občine
Šoštanj
in širše.

Josip Bačič Savski v Mestni galeriji
Šoštanj

8

11

13

15

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Poština
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

LETO XX
ŠT. 21
26. NOVEMBER 2015
1,60 EUR

SIMPOZIJ V MUS ŠOŠTANJ str. 8
RAZSTAVA V BELIH VODAH str. 11
VABILO V KNJIŽNICO str. 13
GREMO NA PREDSTAVO! str. 15

ČEBELARJI V NOVIH PROSTORIH

V prvi polovici novembra, natančneje 10., so svečano otvorili nove prostore čebelarkega društva Ravne – Šoštanj, ki so jih člani uredili v tretjem nadstropju občinske zgradbe na Trgu svobode 12.

Dogodku so prisostvovali številni čebelarji te družine, nagovorila sta jih šoštanjski župan Darko Menih in predsednik društva Slavko Drev, ki sta izrazila veselje nad pridobitvijo in tudi nad sodelovanjem, vzpostavljenim med društvom in občino. Nekoliko več besede je pridal podpredsednik ČZ Slovenije Franc Šmerc, ki je obnovil tudi nekatere dogodke iz preteklosti in omenil kvaliteto pašo za čebele, ki jo nudijo naši kraji. Trak so prerezali vsi trije prej omenjeni, besede blagoslova pa je dodal dekan Jože Pribožič. Svečanosti so dali težo tudi pevci Moškega pevskega zbora Ravne, posebno veselje pa je bilo videti zadovoljne obraze čebelarjev, ki so bili do sedaj praktično brez svojih prostorov in možnosti kvalitetnega druženja in izobraževanja.

Ob dogodku je bila prebrana tudi krajša zgodovina tega društva, ki jo je pripravil predsednik v sodelovanju s Francem Hudomalom.

Zgodovina čebelarstva v Šaleški dolini in tudi na področju Raven pri Šoštanju se omenja že v letu 1905. Tega leta je bil v mesecu juliju prvi shod čebelarjev v Šoštanju, katerega se je udeležilo 25 čebelarjev. Po predavanju g. Jurančiča so ustanovili podružnico Slovenskega čebelarkega društva za spodnjo Štajersko. 18. februarja 1906 je imelo Šaleško čebelarstvo svoj občni zbor, prisotnih je bilo 18 članov od skupno včlanjenih 30. Prvi predsednik je bil g. Volk, namestnik g. Žak, tajnik g. Arnič in blagajnik g. Lukman. Podat-

kov kako je delovalo ČD do leta 1945 ni na razpolago. V Šoštanju je obstajalo Čebelarstvo društvo Šoštanj vse do leta 1968. Na občnem zboru ČD Šoštanj leta 1965 je bil podan predlog naj se ustanovijo krajevne čebelarke družine, ki naj bi bile vključene v ČD Šoštanj. Po teh napotkih so v Ravnah pri Šoštanju popisali vse čebelarje, ki so izrazili željo po lastni čebelarški organizaciji. Takrat je bilo v Ravnah pri Šoštanju 30 čebelarjev. Inicijativni odbor so sestavljali g. Franc Pečovnik, g. Franc Hudomal in g. Franc Goršek-Strnak. Dne 6. marca 1966 se je zbralo 20 čebelarjev in soglasno so sklenili, da se ustanovi Čebelarška družina Ravne pri Šoštanju. Po živahni razpravi so ustanovili upravni odbor, ki so ga sestavljali: predsednik g. Franc Hudomal, tajnik g. Vinko Koren, blagajnik g. Franc Pečovnik. Po takratnem popisu so imeli ravenski čebelarji 262 AŽ panjev in 7 kranjčev. V naslednjih letih, ko je ČD Šoštanj organizacijsko opešalo, so se v ČD Ravne pri Šoštanju vključili čebelarji iz sosednjih vasi, ki na svojem področju niso ustanovili svoje čebelarke družine. Tako sta se leta 1967 v ČD Ravne pri Šoštanju priključila kraja Topolšica in Zavodnje in tako v upravni odbor poslala svoje predstavnike. V naslednjih letih so se priključili še čebelarji iz Gaberk, Lokovice, Belih Vod, Šoštanja, Pesja in nekaj čebelarjev iz Velenja. Ker se je čebelarška družina Ravne pri Šoštanju tako terensko razširila, so na občnem zboru, 31. 1. 1971, sklenili, da se tudi organizacijske funkcije prenesejo na čebelarje iz priključenih krajev. Dne 4. 7. 1976 so ČD Ravne pri Šoštanju razvile svoj društveni prapor na prireditvi pri Konjovškem, na domu vzornega čebelarja. Leta 1976 je g. Franc Pečovnik ustanovil čebelarški

krožek na podružnični šoli v Ravnah pri Šoštanju in ga vodil osem let. Drugi krožek je deloval na OŠ Biba Rocka od leta 1979 do 1989 in na OŠ Karla Destovnika-Kajuha od leta 1982 do 1995 pod vodstvom g. Franca Hudomala. Ob OŠ Karla Destovnika-Kajuha je stal tudi učni čebelnjak z šestimi AŽ panji, ob katerih so se učenci tako praktično kot teoretično usposabljali, ter se vsako leto udeleževali čebelarških tekmovanj s katerih so se vračali z lepimi uspehi in nagradami. V ČD Ravne pri Šoštanju je bilo čebelarjem podeljenih že več odlikovanj Antona Janše III., II. in I. stopnje.

Kako je dandanes je v svojem govoru povedal predsednik Slavko Drev in se s tem v upanju ozrl v prihodnost te družine, kjer bodo v novih prostorih, učilnicah, deležni strokovne pomoči.

Že 19. novembra so izvedli prvo predavanje na temo E- čebelar, katerega se je udeležilo toliko članov, da je skoraj zmanjkalo prostora v dveh učilnicah. Predaval je Franc Podrižnik, ki je po končanem predavanju izvedel tudi meritve medu. Čebelarji so z veseljem ugotovili, da je letošnja bera izredno kvalitetna. Največja dovoljena vlaga je namreč do 18,5, domačim čebelarjem pa je kazalo med 14 in 15 procentov vlage. Z odličnim medom se lahko ponaša kar 17 čebelarjev, ki so se odločili dati svoj med na preizkus. Tudi vrsto so določili, čeprav tudi meda vajeno čebelarjevo oko včasih težko loči ali je med cvetlični ali gozdni, kar pa je seveda dobro in potrebno vedeti. Vidno zadovoljen predsednik društva Slavko Drev, se veseli novih srečanj čebelarjev in vabi, da prostore obiše čim več članov.

Milojka B. Komprej

Foto: arhiv društva

BODEČA SLOVENIJA

Ste kdaj pomislili, zakaj so nogavice s daljnega vzhoda, ki se pripeljejo s prekoceansko ladjo okoli sveta v Koper, v trgovini tudi do petkrat cenejše, kot tiste iz Polzele?

Cenejše tudi, če boste šli ponje peš, kar bi vam vzelo pol dneva časa. Najbrž ne. Kdo bi se ukvarjal s takimi malenkostmi? Toda če bi o tem skušali razmišljati, bi hitro ugotovili, da je nekaj strašno nelogično. Ali so slovenski nogavičarji barabe brez primere, da nas izkoriščajo, ali pa so oni tam, na drugi strani sveta, popolni bedaki, saj dvomimo, da je prekoceanska tovarna ladja šla na pot, ker je bilo njenemu kapitanu dolgčas. Odgovor, kako je to mogoče, seveda ni preprost. V iskanju le tega je po vsem svetu nastala cela množica doktorskih disertacij s področja ekonomskih znanosti. Zdrava kmečka pamet pa je vseeno ves čas utripala z rdečo opozorilno lučko, da se bo nekoč nekje to gospodarjenje zaustavilo.

Globalizacija sveta, ko je neoliberalni kapitalizem, usmerjen samo k čim večjemu finančnemu dobičku, je hitro ugotovila, da dobiček iz dodane vrednosti ni tako velik, če je treba tistemu, ki kaj dela, pošteno plačati.

Zato so poiskali one, ki so sprejeli zanemarljivo majhno plačilo za enako delo, pošteni del, ki bi pripadal njim, pa so kapitalisti pospravili v svoje malhe. A takšno izkoriščanje se ne izide. Kot se ne izide čudež, ki mu pravimo gospodarska rast. Ne gre. Balona se ne da napihovati do neskončnosti. Slej ko prej počí.

Tako je tudi z delavci na daljnem vzhodu. Slej ko prej bo tudi njim kliknilo in se bodo vprašali, kaj je narobe z nami, da si ne znamo sami narediti nogavic in bodo prišli pogledati, kako je s tem.

V resnici se to že dogaja. Radovedni delavci že nekaj let hodijo z juga proti severu in iz vzhoda proti zahodu. Ekonomska znanost pa jih je preimenovala iz izkoriščanih delavcev v ekonomske migrante.

Seveda imamo vsi težavo z dojemanjem in 'samoobtožbo', da smo izkoriščevalci samo zato, ker nosimo nogavice 'izdelano v LRK'. V resnici tudi nismo izkoriščevalci mi, saj nas je v to porinil naš globalni gospodarski model. A je bilo vseeno naivno verjeti, da ogoljufani in izkoriščani delavci z juga in vzhoda ne bodo nekoč prišli sami po svoje plačilo. In zdaj so tu. Črnogledi realisti pa pravijo, da to še ni nič.

Prihaja era velike lakote zaradi globalne porušitve ekološkega ravnovesja planeta. In ta lakota ne bo pognala na pot »samo« milijonov vojnih beguncev ter ekonomskih migrantov. Milijarda lačnih ljudi bo šla s trebuhom za kruhom. Nekaj časa jih bomo gledali po televiziji, potem bodo potrkali na naša vrata in pojedli vse, kar bodo našli.

Če mislite, da jih bo ustavila bodeča žica, se motite. Zgodovina nas uči, da nobena ograja, ne zid ni zdržal pred samodejnimi procesi uravnoteženja. Tako bogastva, kot revščine ...

Še Kitajski zid, ki se menda vidi celo z Lune, je premoščen.

Za konec naj se javno začudim, da trenutno 80 odstotkov Slovencev verjame, da nas bo meter in pol visoka bodeča žica obvarovala v idiličnem podalpskem rajju. Ne bo nas. Odgovor, zakaj ne, boste našli sami, če boste vsak večer ob 19. uri, ko se pričnejo vsa poročila in dnevniki, izklopili radio in televizijo ter si vzeli pol ure časa za razmišljanje o vprašanju na začetku tega uvodnika. »Zakaj so nogavice iz Kitajske cenejše, kot tiste iz Polzele?«

Seveda lahko nogavice zaradi pestrosti zaženjate s klobuki, Polzele pa s Škofjo loko.

Trinajstletna nabiralka bombaža iz Tadžikistana.

VSEBINA

Revija za kulturna
in druga vprašanja
občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Peter Rezman

*Kritične pripombe na vsebino ali
obliko Lista bodo dosegle svoj
namen le, če jih boste posredovali
s kratkim sporočilom na
e-naslov list.urednik@gmail.com*

Vodenje redakcije

mag. Milojka Bačovnik Komprej

Oblikovanje, prelom strani

Media Center, Marko Gorjup s.p.

Tisk

Eurograf d.o.o.

Naklada

700 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke
za LIST št. 22, pošljete najkasneje
do 2. decembra 2015 na elektronski
naslov: list.revija@gmail.com

Foto naslovnice:

Milojka B. Komprej

Fotografije na zadnji strani:

Suzana Podvinšek

- 2 **Otvoritev**
- 3 **Uvodnik**
- 5 **Dogodki in ljudje**
- 6 **Muzej**
- 9 **Podoba kulture**
- 13 **Knjižnica**
- 14 **V gledališču**
- 16 **Glasba**
- 17 **Cerkev**
- 18 **Napovednik**
- 20 **Taborniška jesen**

Vila Podstrešnica

likovna delavnica za otroke in odrasle
podstrešje Vile Mayer

četrtek, 10. 12. 2015 med 13. in 15. uro, vstop prost

MEDGENERACIJSKO
SREDIŠČE Šoštanj

MUZEJ
Velenje

KS LOKOVICA PRAZNUJE

19. septembra letos, so v Lokovici pripravili prireditev ob prazniku Krajevne skupnosti Lokovica.

Že drugič zapored se je popoldne odvijala kmečka tržnica, zvečer pa je sledila zabava z Mladimi Dolenjci. Predsednik KS Lokovica, Marko Jurič je povedal, da je dolgo časa zorela ideja, da bi v Lokovici pripravili takšen družabni dogodek. »V vseh krajih okoli se je nekaj dogajalo, le v Lokovici smo spali. Tako je nastala ideja, da ustvarimo praznik KS Lokovica praznuje«. Na kmečki tržnici so se tako predstavili domači obrtniki, posamezniki, kmetje, ki so pokazali, kaj pridelujejo, s čim se ukvarjajo. Pokazali so, da nekateri kvačkajo, šivajo, pridelujejo pivo, se ukvarjajo z zdravilnimi rožami, pridelujejo kmečke izdelke, kuhal se je golaž, ipd.

Marko Jurič je povedal, da KS Lokovica sodeluje z domačimi gasilci, saj se zavedajo, da skupaj lahko ustvarijo tako uspešen projekt. »V KS Lokovica se zavedamo, da bo potrebno nekaj časa, da na naše prireditve znova pritegnemo ljudi, saj so bili dolgo navajeni, da se v Lokovici ne dogaja ničesar. Zato bomo gradili postopoma, je zaključil Marko Jurič.

Foto: arhiv

Igrišče v Lokovici je po dolgem času spet zaživelo. Društvo prijateljev mladine, je v soboto 24.10., priredilo kostanjev piknik s coprnico Mico. Poleg sonca so otroci uživali v kratki igrici o buči, ki jo je rešila coprnica Mica. Sladkali smo se penicami, pečenimi na tabornem ognju, sladkim jabolčnikom in kostanjem. Manjkale pa niso niti delavnice, kjer smo izdelovali čarovniške klobuke, napitke, živali iz listja in strašne buče.

MRAVLJAKOVA HIŠA V ŠOŠTANJU

Na sprehodu po mestnih ulicah smo nemalokrat presenečeni nad zanimivimi pročelji hiš, strehami, stopnišči, nekdanjimi vrtovi itn.

Marsikaj od naštetega je skozi čas izgubilo prvotno namembnost, za marsikoga pa tudi smisel, zato stare hiše zidane iz opeke in kamna izginjajo. Podoba mesta se je močno spremenila. Poznavalci Šoštanja pa še znajo povedati zanimive zgodbe o graditeljih in stanovalcih teh hiš, ulic in sosesk. Ena od pozabljenih podob Šoštanja je zato tudi šoštanjško meščanstvo, ki je ustvarilo mesto takšno kot je. Tokrat predstavljamo drobce iz preteklosti Mravljakove hiše v Šoštanju, v kateri so stanovanja, v pritličju pa je bila nekdanj enota Brina Vrtca Šoštanj. Po izgradnji stavbe novega vrtca v Šoštanju so bili prostori izpraznjeni. Z odprtjem Podjetniškega centra Pristop so obnovljeni prostori zasijali v stari – novi luči, kar jim

daje poseben čar in morebitno spodbudo mladim kreativcem.

Enonadstropna stavba ima dvokapno streho in je krita z bobrovcem. Zaradi lege v križišču meji na Koroško in Kajuhovo cesto. Na Koroško cesto je obrnjena z zatrepom, s te strani je tudi vhod v stanovanjski del. Ima dva mejna zidca, ki sta profilirana. Severna stran je bila nekdanj povezana z drvarnicami, danes pa je tam dovoz in parkirišče. Pod zatrepom so trikotno razporejena polkrožno zaključena okna in eno pravokotno okno vmes. Okna so tudi v pritličju in se figuralno zaključujejo. Stavba v prostoru pomembno zaključuje mestno jedro na severu in je v pogledu iz Trga bratov Mravljak po horizontali deljena z mejnim zidcem v nadstropje in pritličje, v katerem je nekdanj bila trgovina, v zadnjem obdobju pa prostori vrtca. Okviri oken so profilirani in figuralno zaključeni.¹

Izgled in položaj Mravljakove hiše je bil v preteklosti pogoj, ki je na nek način določal dejavnosti, s katerimi so se ukvarjali lastniki. Že prvi podatki o trgovcih kažejo na dobro razvito trgovino v Šoštanju. Leta 1788 je imel Šoštanj 78 hiš in 33 obrtnikov in med njimi je bilo 5 trgovcev. V 19. stoletju je štajerska deželna oblast spodbujala sejme, kar je doprineslo k razvoju sejmskih krajev², o čemer je pisal tudi dr. Josip Vošnjak v Spominih³. Veliko spremembo je leta 1891 prinesla tudi železniška povezava Celje–Velenje in kasneje do Dravograda, ki je odločilno prispevala k razvoju industrije, obrti, trgovine in tujskega prometa⁴. Tako je leta 1903 nemški turistični vodnik po Šoštanju, ki je na prelomu stoletja štel 1.096 prebivalcev, navajal 6 trgovcev⁵, v letu 1931, ko je Šoštanj imel 1.735 prebivalcev, pa je bilo že 14 trgovcev in 3 branjevci.⁶

Staro trško jedro zaradi prostorskih

Kolorirana razglednica iz leta 1902 (Arhiv muzeja Velenje)

- 1- Deloma povzeto po Koren Božiček, Milena: Umetnostno-zgodovinski oris mestnega jedra in značilnih objektov v Šoštanju. V: Prispevki k zgodovini Šaleške doline, Šaleški razgledi 2, Titovo Velenje, 1989, str. 165.
- 2- Deloma povzeto po Hudales, Jože: Trgovina v Šaleški dolini v 19. in prvi polovici 20. stoletja. V: Šaleški zbornik, Šaleški razgledi 8, Velenje, 1982, str. 86–102.
- 3- Vošnjak, Josip: Spomini, 1905.
- 4- Sore, Anton: Velenjska kotlina včeraj in danes. Celje, 1963.
- 5- Führer durch Schönstein, Šoštanj 1903, str. 4.
- 6- Deloma povzeto po Hudales, Jože: Trgovina v Šaleški dolini v 19. in prvi polovici 20. stoletja. V: Šaleški zbornik, Šaleški razgledi 8, Velenje, 1982, str. 86–102.

omejitev ni dovoljevalo razvoja trgovine in obrti, zato so podjetni posamezniki iskali priložnost na desni strani Pake. **Mravljakova hiša** je bila tradicionalno namenjena trgovini, kar je zagotavljal njen ugoden položaj ob glavni cesti na desnem bregu Pake. Nasproti glavnega mostu je bil že v Franciskejskem katastru vrisan objekt manjših izmer.⁷

Na portalu vhodnih vrat obrnjenih na Koroško cesto je več letnic. Prva je 1824, ko je bila hiša zgrajena. Ob koncu 19. stoletja je to bila enonadstropna **Scharnerjeva hiša** (št. 47) z gostilno oziroma kavarno in trgovino, ki je imela domače ime **Bastl**.⁸

V zakonu Johanna Scharnerja (1828) in Zofije, rojene Rizman (1842), se je rodilo osem otrok. Trgovino in prvo nadstropje nad njo je dal renovirati Scharnerjev zet Stuler. Preostali dve tretjini hiše pa sta s starinskim izgledom, z majhnimi okni, s strmo, globoko povlečeno streho »kazili« izgled takrat že »prikupnega« Glavnega trga v Šoštanju.⁹

Drugi letnici na portalu vhodnih vrat hiše

sta 1908 in 1936, ki predstavljata verjetno leti prenove, in inicialke lastnikov FR (Franc Rajšter) in HM (Henrik Mravljak). Hiša se je držala Haukejeve gostilne, imenovane Gasthof zur Taube, kasneje hotel Union. Na drugi strani ceste ob Paki pa je bil hotel Krona. V smeri proti železniški postaji je bila na levi strani Haukejeva gostilna in trgovina Senica, na desni pa je že konec 19. stoletja zrasel Rajšterjev hotel Avstrija. Franc Rajšter (1852–1922), posestnik, lesni trgovec in gostilničar, je kot podpornik slovenske narodne strani podjetno vlagal v zanj perspektivne dejavnosti.¹⁰ Stuler, po narodnosti Nemec, ki ni nameraval ostati v Šoštanju, je Scharnerjevo hišo prodal Francu Rajšterju. Novi lastnik je stari del hiše podrl in nadomestni prizidek preuredil, da je imel enotno zunanost z že preurejenim delom. S tem je bil pogled iz trga na hišo resnično izboljšan.¹¹

Kot trgovina z mešanim blagom je bila vsaj neko obdobje v upravljanju J. Mravljaka

in Rajšterja. **Rajšterjeva hiša** je prešla v roke hčerke Ivanke Rajšter (1888–1954), ki se je 1913 poročila s Henrikom Rikom Mravljakom (1879–1963), sodnim uslužbencem in trgovcem. Henrik je bil peti otrok v družini Johanna Mravljaka, gostilničarja (Fidl) in matere Marije, rojene Papež.¹²

Med obema svetovnima vojnoma sta bili v **Mravljakovi hiši** še vedno gostilna in trgovina, od leta 1931 pa je ob preimenovanju trgov in ulic v Šoštanju dobila hišno številko Koroška cesta 2, nad vhodom na dvorišni strani pa h. št. Kajuhova 1.¹³ V času druge svetovne vojne so bili Mravljaki izseljeni na Hrvaško, po vojni so se vrnili.¹⁴ Sinova dr. Dušan Mravljak in Božo Mravljak sta odšla v partizane. Božo je bil 4. aprila 1942 ustreljen v Mariboru, Dušan pa je 8. januarja 1943 padel kot borec Pohorskega bataljona na Osan-karici. Po drugi svetovni vojni so Mravljaki hišo prodali in se odselili. Po obeh bratih je bil nekdanji Glavni trg v Šoštanju poimenovan v trg bratov Mravljak.

Rajšterjeva hiša pred drugo svetovno vojno (Arhiv Muzeja Velenje).

7- Franciskejski kataster 1925, Šoštanj, parc. št. 103.

8- Deloma povzeto po Zalar, Zalka: Spomini na preteklo dobo, 1952. Kopijo tipkopisa hrani Muzej Velenje.

9- Glej opombo 8.

10- Pripomba avtorja.

11- Deloma povzeto po Zalar, Zalka: Spomini na preteklo dobo, 1952. Kopijo tipkopisa hrani Muzej Velenje; Škofijski arhiv Maribor, Zapisniki duš za Šoštanj. V zakonu z Antonijo Rajšter, rojeno Rojnik (1858–1918), je bilo rojenih osem otrok: Antonija, Ivan, Karl, Nande, Jože, Ivanka, Milka in Zalka.

12- Škofijski arhiv Maribor, Zapisniki duš za Šoštanj. V zakonu Henrika in Ivanke Mravljak so se rodili: Dušan (1914–1943), Božo (1917–1942), Miljenka (1919–2012) in Peter (1927–1994).

13- Aplinc, Miran: Živeti v Šoštanju. V: Šaleški razgledi, zvezek 14, leto 2012. http://www.knjiznica-velenje.si/filelib/2010-knjiznica/domoznanstvo/saleski_razgledi/aplinc_stanovati.pdf

14- Intervju: Andrej Jerin, 7. oktober 2015. Zapis hrani avtor.

POGOVOR Z ZVONETOM A. ČEBULOM

Foto: Katrina Fužir

V začetku oktobra je Šaleško muzejsko in zgodovinsko društvo v Vili Mayer pripravilo pogovor z Zvonetom A. Čebulom.

Z dogodkom, ki so ga posvetili prazniku Občine Šoštanj, so zaznamovali 70 let trajajoče Čebulovo aktivno zbirateljstvo. V sedmih desetletjih je Zvone A. Čebul zbral več tisoč predmetov, med katerimi je mnogo takšnih, ki so za ohranjanje naše dediščine ter poznavanje preteklosti slovenskega naroda neprecenljivi. Del njegovih najpomembnejših zbirk, med katerimi so kipi, rokopisi, arheološke najdbe, grafike, razglednice in podobno, je od leta 2010 razstavljen v Vili Mayer v Šoštanju.

Čebulovo dejavnost je kot pomembno za ohranjanje dediščine prepoznala tudi širša javnost. Tako je leta 2004 prejel priznanje Občine Šoštanj, leta 2011 je postal častni občan občine Šoštanj, leta 2012 pa častni član Šaleškega muzejskega in zgodovinskega društva.

Jernej Hozjan

SIMPOZIJ V MUS

V organizaciji Muzeja usnjarstva na Slovenskem (MUS), ki je enota Muzeja Velenje, je potekal že četrti simpozij o kulturni dediščini s področja usnjarstva na Slovenskem.

Dogodek z naslovom Usnjarstvo na Slovenskem, ki je spadal tudi v okvir prireditev ob Dnevh evropske kulturne dediščine, je bil izpeljan v sodelovanju z Inštitutom za novejšo zgodovino, Tehniškim muzejem Slovenije, Filozofsko fakulteto Univerze v Ljubljani, Filozofsko fakulteto Univerze v Mariboru, ter Občino Šoštanj in Krajevno skupnostjo Šoštanj. Sama prireditev se je začela z uvodnim nagovorom župana Občine Šoštanj, g. Darka Meniha in g. Mirana Aplinca, kustosa v MUS. Nato pa je sledilo dvanajst izredno zanimivih predstavitev

znanstvenih prispevkov, ki so bili predstavljeni na tem simpoziju.

Kot prvi je svoj prispevek predstavil znan šaleški raziskovalec kulturne dediščine, dr. Jože Hudales in sicer se je ukvarjal s tematiko o novih spoznanjih o razširjenosti mita o usnjenih mostovih pri nas in v Evropi. Sledil je dr. Flavio Bonin iz Pokrajinskega muzeja Koper, ki je prisotnim orisal pomen in predelavo soli v obdobju Beneške republike. Dr. Jedert Vodopivec iz Univerze v Ljubljani, je v svojem prispevku iskala povezavo med usnjem in knjigami, dr. Valentina Bevc Varl iz Pokrajinskega muzeja Maribor pa je predstavila upodobitve mariborskih usnjarjev iz družine Fleiss na likovnih delih. Milojka Čepón iz Tehniškega muzeja Slovenije in Anja Poštrak iz Gorenjskega muzeja sta

predstavili usnjarstvo in čevljarstvo v Bohinju na prelomu iz 19. v 20. stoletje. Sledil je eden izmed dveh predstavnikov MUS-a, Jernej Hozjan, ki je predstavil svoj prispevek o usnjarju Josipu Lavriču. Nina Šisernik iz Koroškega pokrajinskega muzeja žal ni utegnila priti na simpozij, njena tema je bila usnjarska obrt v Slovenj Gradcu. Po malo daljši pavzi je sledil dr. Bojan Knific iz tržiškega muzeja s predstavitvijo usnja v preteklem oblačenju Tržičanov in njegova omemba in raba od najzgodnejših pričevanj do sredine 20. stoletja. Mag. Nataša Kolar iz Pokrajinskega muzeja Ptuj – Ormož je na simpoziju sodelovala s prispevkom z naslovom Zaščitno negovalna sredstva za usnjene izdelke med obema vojnoma – primeri iz zgodovinske zbirke ptujskega muzeja. Drugi predstavnik MUS-a, Miran Aplinc, je predstavil raziskavo usnjarskih orodij, nekdanji direktor Tovarne usnja Šoštanj Matjaž Vouk pa je v svojem pričevanju o Industriji usnja Vrhnika, predstavil vzpone in padce nekoč največje usnjarne na svetu, ki je predelovala svinjske kože. Kot zadnji na simpoziju je svoj prispevek z naslovom Osnovne tehnike predelave kož od antike skozi srednji vek do današnjih dni predstavil usnjar Marjan Petač.

Ob koncu uspešno izvedenega simpozija, dogodka, ki se v Šoštanju ne zgodi ravno pogosto in je pomemben tako za ohranjanje lokalne kot državne kulturne dediščine, je potrebno poudariti, da so vsi znanstveni prispevki sodelujočih referentov zbrani v zborniku, ki bo izšel predvidoma v novembru. Javna predstavitev zbornika bo 10. decembra 2015, prav tako v Muzeju usnjarstva na Slovenskem v Šoštanju. Tako bo tudi širša javnost dobila vpogled v strokovnost dela na področju raziskovanja usnjarstva, nekoč ene najpomembnejših gospodarskih panog v slovenskem prostoru.

Jernej Hozjan

Foto: Katrina Fužir

HOTENJA OB DNEVU REFORMACIJE

Ob dnevu reformacije je dogodek v Mestni galeriji Šoštanj združil dve temi.

Reformacijo, obdobje, ki je zahtevalo kulturno in družbeno preobrazbo in hkrati obdobje v katerem smo Slovenci dobili svojo prvo knjigo in s tem pogoje za razvoj književnosti ter lokalnemu okolju znano dejavnost Šaleškega literarnega društva Hotenja, ki je petindvajseto izdajo zbornika, obeležilo z Antologijo 25.

Kombinacija obeh tem se je izkazala za zelo zanimivo, tudi zaradi odlične voditeljice večera Tatjane Vidmar, ki je sodobno literaturo in njene ustvarjalce povezala z obdobjem, ko smo leta 1550 dobili Katekizem, ki vsebuje poglavje iz protestantizma, šest pesmi, pridigo o veri in dve molitvi in malo pozneje še Abecednik, ki vsebuje osem listov (»Ane bukvice, iz tih se ti mladi inu preprosti Slovenci mogo lahko v kratkim času brati navučiti.«). Tudi zato jo je pri posameznem avtorju, ki se je predstavil z avtorskim branjem, zanimal njegov odnos do reformacije, Primoža Trubarja, knjige in slovenskega jezika. Obveljala je splošna ugotovitev, da se Slovenci premalo zavedamo kako zgodaj smo dobili svojo knjigo, da naš jezik ni neznan in majhen in da je Slovenski narod lahko upravičeno ponosen in pokončen. Predvsem sedanja generacija bi morala paziti na sočnost našega besednjaka in ga dopolniti s svojimi izrazi, ne pa jih nadomestiti s tujimi.

Foto: Milojka B. Komprej

Z branji iz zbornika Antologija 25, v katero je i(zbranih) 55 avtorjev, so se predstavili Josip Bačič Savski, Zlatko Kraljič, Andrej Krevzel, Slavica Tesovnik, Dušan Pirc, nekaj o reformaciji je povedala Milojka B. Komprej, zbornik pa je v

besedi urednika Zorana Pevca, predstavila Tatjana Vidmar. Večer je glasbeno obarval Nace Serdinšek.

Milojka B. Komprej

FRANCIJA V ZIMZELENU

VCentru starejših Zimzelen Topolšica skrbijo za raznoliko kulturno ponudbo. Najrazličnejše prireditve, delavnice in razstave so stalnica, ki popestri vsakdan njihovim varovancem, pretežno starostne skupine nad 65 let.

Od četrтка, 22. oktobra, dalje je v prostorih jedilnice na ogled fotografska razstava Lea Kočevarja iz Velenja, ki se mu je s šestimi slikarskimi deli pridružila žena Irena. K fotografiranju in slikanju je oba navdihnila Francija po kateri sta se potepala leta 2014. Dogodek sta dopolnila s kulinarčno in glasbeno začinjenim predavanjem, kjer sta lepote Francije, glasbo in njihove kulinarčne posebnosti prikazala na kar najbolj živ način. Praline, ki so posebna sladkost te dežele sta naredila sama, glasba, tipično francoska, pa je vnesla primeren vzdušje. Številni zbrani prijatelji in seveda varovanci so tako doživeli še posebej lep dan.

Kdor pozna Ireno in Lea Kočevar ve, da sta velika prijatelja invalidov, predvsem umetnikov, tudi tistih, ki slikajo z usti ali nogami, zato jim pomagata pri postavitvah razstav. Leo goji ljubezen in strast do fotografiranja že od otroštva, Irenino življenje pa je s slikarstvom povezano

zadnjih deset let. Oba tudi rada kuhata, pravzaprav bolj Irena, Leo pa preizkuša. Tudi potujeta zelo rada. Sploh zadnja leta, ko imata več časa, sta s pomočjo avtodoma obiskala mnoge dežele. Predvsem ju zanima marginalno dogajanje in okolje, saj je prav to bistvo nekega kraja.

Razstava s potopisnim predavanjem, ki se

je zgodila v Zimzelenu je ena izmed mnogih skupinskih projektov. Leo kot ljubiteljski fotograf vodi pri Univerzi za III. življenjsko obdobje fotografski krožek, Irena pa pri isti organizaciji uči slušatelje kako zdravo kuhati.

Milojka B. Komprej

Foto: Milojka B. Komprej

ŽE 40 LET JIH DRUŽI ŽELJA PO PETJU

Iskrena želja po druženju in prepevanju, več vzponov in padcev, a vztrajna želja slediti svojemu srcu in početi to, kar jih veseli. To je bilo vseskozi glavno vodilo pevcev Moškega pevskega zbora Ravne, ki je doprineslo k bogati 40-letni karieri zbora. Jubilejni dogodek so ovekovečili v nedeljo, 25. 10. 2015, in ob tem velikem prazniku izdali prvo zgoščenko, na katero so resnično ponosni.

Pisalo se je leto 1975, natančneje bil je april 1975. leta, ko so se pevci iz Raven odločili, da ustanovijo pevski zbor. Največ zaslug za začetek delovanja zbora ima Franc Sovič, ki je takrat živel v Ravnah. Mlade in nadobudne fante z veliko ljubeznijo do petja je pod svojo pevsko taktirko vzel Andrej Pačnik. Le redki so poznali note, a to jih ni zaustavilo, da ne bi prepevali. Ker če nekaj delaš s srcem, je vse drugo zanemarljivo. In samouki, brez glasbene izobrazbe, so ob prvem in vseh nadaljnjih zborovodjih pokazali, da jih na poti glasbe in petja nič ne ustavi. Redne pevske vaje, dobro vzdušje, prijateljstva, ki so se spletla, vse to je krepilo vezi med pevci. Zboru je v teh 40 letih dirigiralo več pevovodij, taktirko so vihteli Andrej Pačnik, Ludvik Glavnik, Mitja Venišnik, Zdravko Zupančič, Blanka Rotovnik, Špela Obšteter in Tea Plazl. Zbor je ob vsakem zborovodju dobil nova

znanja in glasbeno rastle. Postajali so vse boljši, vse bolj usklajeni, se lotevali vse zahtevnejšega repertoarja in vse zahtevnejših pevskih tehnik. Nastopati so začeli na raznih proslavah in prireditvah, vabiti so jih začeli na obletnice in razna praznovanja. Dandanes v Ravnah ali okolici le redko poteka kakšna prireditev, na kateri ne vidimo obrazov in ne slišimo glasov ravskega pevskega zbora. Zboru so se v teh letih priključili številni novi obrazi, od marsikaterega prijatelja so se bili žal primorani za vedno poslovili. So pa v zboru še kako ponosni, da trije ustanovni člani zbora še vztrajajo in prepevajo v njem, to so Jože Goršek, Jože Medved in Jože Praprotnik. V času praznovanja 40. obletnice delovanja zbor šteje 25 ubranih glasov, ne le iz domače vasice, ampak tudi iz okoliških krajev, ki jih združuje veselja do petja in ohranjanje ljudske tradicije, prenašanje partizanskega izročila, prepevajo pa tudi dalmatinske in sodobne pesmi. Velika zahvala in številne zasluge gredo tudi Ivanu Toplišku, dolgoletnemu predsedniku zbora. So pa v zboru veseli novih obrazov, zato vabljeni vsi, ki radi poje, da se jim pridružite.

V nedeljo so se na jubilejnem koncertu ob 40. letnici delovanja pod vodstvom zborovodje Tee Plazl predstavili z 12 pesmi, od tega so dve za-

pelj z gostjimi – ŽPZ Planike. Predstavili so se z raznolikimi pesmimi, kot je raznolik njihov repertoar. Na zabaven način so prikazali, kako potekajo njihove vaje in prenesli delček čarobne atmosfere ponedeljkovih pevskih vaj v dvorano REKS-a med obiskovalce jubilejnega koncerta. Moški pevski zbor Ravne združuje 25 pevcev, od katerih vsak s svojim glasom in dobro voljo ter energijo prispeva svoj kamenček k mozaiku uspešne pevske zgodbe. Vseh 25 pevcev je zaslužnih, da zbor že štiri desetletja hodi po uspešni pevski poti. Za doprinos slehernega posameznika v skupno glasbeno pot MoPZ Ravne so pevci prejel Gallusovo značko za uspešno sodelovanje pri zboru. Premierno so predstavili svojo prvo zgoščenko, ki je ugledala luč sveta posebej za to priložnost. Nanjo so prav vsi pevci zelo ponosni, saj je dragocen spomin na uspešno delovanje zbora in pomemben prispevek k ohranjanju ljudske dediščine. Priprave na snemanje zgoščenke so zahtevale veliko dodatnih vaj, da je izdelek res vreden pohvale. Snemanje je potekalo dva dni v Kulturnem domu Šoštanj, saj v bližini ni studia, primerne za tako veliko skupino ljudi. Izbor pesmi so pevci določili skupaj s pevovodjo. Na zgoščenki lahko slišite nekaj partizanskih, ljudskih in sodobnih pesmi. Za finančno pomoč

Foto: Lucija Stropnik

pri izdaji prve samostojne plošče se pevci zahvaljujejo številnim donatorjem, ki so priskočili na pomoč. Zgoščenko je še vedno mogoče dobiti pri članih pevskega zbora in drugih članih Kulturno umetniškega društva Ravne.

Na koncertu so pevci prejeli stoječe ovacije, veliko čestitk in spodbudnih besed s strani

predsednika KS Ravne Jožeta Soviča, župana občine Šoštanj Darka Meniha in predstavnikov številnih organizacij ter društev. Po koncertu je sledilo druženje pevcev s krajanji ob dobri kapljici in slastnih dobrotah, ki so jih napekle žene pevcev in pevke ŽPZ Planike. Na ogled je bila tudi fotografska razstava, ki je popeljala tako obiskovalce

kot pevce skozi zgodovino zbora in obudila marsikateri spomin.

Vsem pevcem ob njihovi obletnici iskreno čestitamo in upamo, da jih bo slovenska pesem povezovala še mnogo let.

Nastja S. Naveršnik

RAZSTAVA V BELIH VODAH

Zlikovno sekcijo Kulturno umetniškega društva Žalec (KUD Žalec) sem se prvič srečal lani konec poletja. Sestal sem s predsednikom likovne sekcije g. Jankom Melanškom, ki je v imenu sekcije izrazil željo po mojem mentorstvu.

Po kratki predstavitvi dela društva in njihovih članov sva se dogovorila za sodelovanje. Ker gre za izjemno heterogeno skupino je v skupini seveda nemogoče voditi individualiziran program. Vsak član ima svoj pogled na svet, na umetnost in tudi drugačno predznanje zato je treba ob pričetku leta obvezno sprejeti program, ki se nato kot rdeča nit vleče skozi vse leto. Program je kot cement, ki nas povezuje hkrati pa nam omogoča jasni pogled na smer v katero želimo skupaj. Program je zastavljen tako, da vedno rahlo iritira/vznemirja člane pri njihovem delu a hkrati omogoča članom s slabšim predznanjem, da sledijo ostalim. Če povzamem, program nikoli ni pisan na kožo vsem, omogoča pa bodisi nadgrajevanje ali ohranjanje ter poglobljanje likovnega znanja.

Poleg programa, ki je sicer pomemben vidik našega delovanja, je morda še bolj pomemben vidik druženje. Srečujemo in družimo se enkrat tedensko po tri ure in v tem času malce pokramljamo, si povemo kakšno šalo, udarimo kakšno geopolitično debato, izogibamo pa se lokalno političnim razprtijam, ker bi to preveč škodilo našim odnosom v društvu. Skratka socialni vidik druženja je zelo pomemben za delovanje društva.

Likovna sekcija je nastala v okviru KUD Žalec leta 2003. Od takratnih sedem likovnih zanesenjakov je društvo naraslo na več kot trideset članov, od tega okoli dvajset aktivnih. Člani vsako leto sodelujejo na več skupinskih in samostojnih razstavah. Ena bolj odmevnih skupinskih razstav se zgodi vsako leto konec poletja v Savinovem likovnem salonu, v okviru občinskega praznika Mestne občine Žalec. Likovna sekcija večkrat sodeluje tudi na dobrodelnih prireditvah in s svojimi donacijami likovnih del na svoj način pomaga graditi boljšo družbo.

Tokratna razstava v prostorih nekdanje osnovne šole Bele Vode je ena izmed skupinskih razstav. Predlog za razstavo sem predstavil Kulturno športno turističnemu društvu Vulkan iz Belih Vod in bil hitro uslišan in razstava je sedaj pred nami. Tip postavitve je salonske narave, kar pomeni da ne gre za postavitev,

kjer bi izpostavljali posamezne avtorje ampak je poudarek na vseh članih likovne sekcije. Dela niso razvrščena po nekem ključu, ki bi govoril o kvaliteti/kakovosti likovnih del. Po motiviki in likovnih tehnikah so dela zelo raznolika. Na ogled so motivi krajine, ki so lahko urbane, ruralne ter tudi mistične. Vidimo lahko tihožitja,

živalske motive in motive portretnega slikarstva. Na ogled pa je tudi en nabožni motiv.

Kulturno športno turistično društvo Vulkan je zelo lepo sprejelo likovno sekcijo KUD iz Žalca in upam na sodelovanje tudi v prihodnosti.

Uroš Potočnik

Foto: arhiv

Foto: arhiv

SREBRNO PRIZNANJE ZA MEPZ SKORNO

Foto: arhiv

Vnedeljo, 8. novembra 2015, je v Glasbeni šoli Risto Savin v Žalcu potekalo regijsko tekmovanje odraslih pevskih zborov in vokalnih skupin.

Na treh koncertih se je predstavilo petnajst zborov. Nastopili so tudi člani MePZ Skorno, pod vodstvom Vesne Pirečnik. Na prvem koncertu so se predstavili s štirimi pesmimi: ena je bila iz renesančnega obdobja, dve ljudski, ena pa umetna pesem Tadeje Vulc. MePZ Skorno so osvojili 75 točk, kar jim je prineslo srebrno priznanje. Za osvojeno priznanje jim iskreno čestitamo.

Melita Jelen

KULTURNICA PODARILA INVALIDSKI VOZIČEK

Kulturnica Gaberke je tudi v letu 2015 izvedla dobrodelno akcijo. Tokrat smo se odločili, da Društvu na srcu operiranih podarimo invalidski voziček.

Član upravnega odbora tega društva, ki šteje več kot 2000 članov je predsednik Kultur-

nice Franc Štehar, ki je bil tudi pobudnik te humane geste.

Predaja vozička je potekala 25. oktobra na domu predsednika Kulturnice. Voziček je prevzel predsednik Društva na srcu operiranih, Bojan Petek. Invalidski voziček pomeni

pomembno pridobitev za Društvo operiranih na srcu, saj je med njimi kar nekaj članov, ki se zaradi oslabelosti zaradi bolezni srca, nekaterih njihovih dogodkov ne morejo udeleževati.

A. Grudnik

Predaja vozička Kulturnica 2015,

Foto: A. Grudnik

MESTNA KNJIŽNICA ŠOŠTANJ – DECEMBER 2015

Ure pravljic od 17.00 do 17.45

Namenjeno otrokom od 3. leta dalje.

3. 12. 2015

Elizabeth Kimmel: Moj pingvin Osbert

Pripoveduje Barbara Borovnik.

10. 12. 2015

O čudežnem rogu : ljudska pravljica

Čarobna pravljica govori o pogumnem in lepem pastirju v katerega se zaljubi gozdna vila.

Pripoveduje Katarina Fužir (Kulturno - umetniški klub Potovke).

17. 12. 2015

Sam Usher: Sneg

Pripoveduje Barbara Borovnik.

Knjižni Sejem

ponedeljek, 7. 12. 2015, ob 10.00 do 18.00

Za vse ljubitelje starih knjig, sejem rabljenih knjig, prvi ponedeljek v mesecu.

Da knjige ne bi romale na odpad, jim skušamo najti na sejmu nov dom, tako ohranimo dostojanstvo starim odsluženim knjigam, ki še vedno nosijo v sebi sporočilo za vsakogar, ki si bo vzel čas zanje in njene porumenele liste.

Poleg podarjenih knjig prodajamo tudi knjige, ki so odslužile svojo nalogo v naši knjižnici, z namenom, da najdejo pot med ljudi in tako polepšajo dan strastnim bralcem in zbirateljem.

Knjige se prodajajo po simbolični ceni 1 €.

Pri nakupu ali prodaji lahko sodelujejo vsi člani in nečlani knjižnice, pri tem postavite simbolično ceno sami.

Predavanje

Kdaj se je v resnici rodil Kajuh

četrtek, 10. 12. 2015 ob 19:00 uri

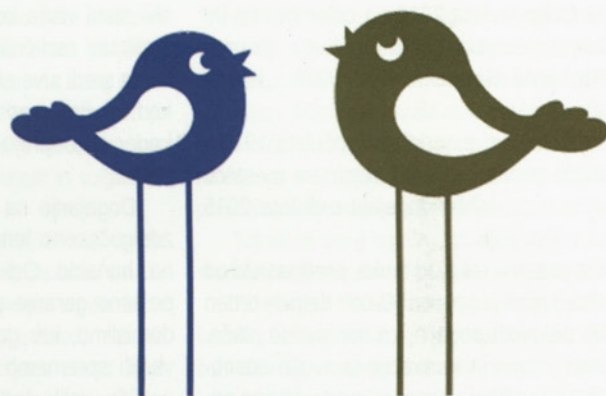
Fotografiji iz albuma dr. Emila Cesarja.

Po vojni se je kot datum rojstva našega velikega rojaka, pesnika Karla Destovnika Kajuha, uveljavil 19. december 1922. Po novejših, temeljitejših proučevanjih pisnih virov pa se je izkazalo, da se je Kajuh v resnici rodil 13. decembra 1922. O dokazih za nove ugotovitve bo predaval Vlado Vrbič. Predavanje je posvečeno 93. obletnici Kajuhovega rojstva.

Božiček za en dan

Od 16. november do 11. decembra 2015

Božiček za en dan ali majhna škatla za velik nasmehek je projekt, ki zahteva določeno mero angažiranosti in odgovornosti do nekega malega bitja,

za katerega sploh še ne obstajamo, pa ga imamo ves čas v mislih, ko ustvarjamo, ko si želimo uresničiti vsaj kanček otroških želja in razbliniti goro strahov.

Izberemo obdarovanca, najdemo škatlo, jo napolnimo in zavijemo ter prinesemo na zbirno mesto v Mestno knjižnico Šoštanj.

Več info na: <http://www.bozicekzaendan.si/>.

Potopis

torek, 15. 12. 2015, ob 18.30

Tadej Kočnik: Španija brez ficka v žepu

V poletju 2012 so se trije prijatelji odpravili na dogodivščino v Španijo. Njihov plan je bil zelo enostaven, imeli so letalsko karto do Valencie in 14 dni kasneje nazaj iz Barcelone.

Kar pa je naredilo potovanje zares zanimivo, s seboj so vzeli vsak en nahrbtnik a niti enega evra. Zanimalo jih je kako bodo 14 dni preživel v prečudoviti Španiji brez denarja. Kaj bodo jedli? Kje bodo spali? Kako bodo prišli do letališča v Barceloni? In seveda, kaj se lahko iz tega naučijo?

Razstavi v decembru

Srečno novo leto!

Na plakatih smo zbrali nekaj misli ob prazničnem decembru.

Razstavo pripravlja Stanka Ledinek.

Kje je doma Zima

V mesecu decembru bo v Mestni knjižnici Šoštanj razstava likovnih del na temo Zima. Razstavljali bodo otroci Vrtca Šoštanj, enote Biba, stari 1-4 let. Na ogled bodo tudi praznične voščilnice otrok Vrtca Šoštanj.

KRUH - KOMIČNA DRAMA?

SLG Celje je leta 2012 na oder postavilo dramo sodobnega angleškega dramatika Richarda Beana iz leta 1999, „Kruh“ (Toast).

Dogaja se neke nedeljske noči leta 1975 v industrijski pekarni v Hullu, rojstnem mestecu avtorja, a bi se lahko dogajala tudi leta 2015 kjerkoli v Sloveniji.

Šest pekov – roke od moke, predpasniki od testa. Pred njimi je spet en 80-urni delovni teden v težkih delovnih pogojih, za minimalno plačo. Utrujenost, stres in frustracije iz svojih zasebnih življenj sproščajo v menzi, med pošteno priganimi odmori. Dinamiko pogovorov določa trenutna zasedba v menzi. Od nepomembnega blebetanja do prijateljskega pogovora, od zafrkancij do agresivnega nadlegovanja (pohoten Cecil, ki doma „ne dobi“ od žene, boleče prijema mlajšega kolega za „ajca“) – in mi pobližje spoznavamo posamezne like. Vsak je seveda popolnoma drugačen, čeprav so vrženi v enak prostor in čas.

Režiser in scenograf v eni osebi, Jernej Kobal, je dramo posadil v realistično opisne kulise stare, umazane, neinspirativno sive menze, kjer razen dveh obtočenih miz in petih stolov ni pohištva. Skupen kuli in skupen vžigalnik sta zavezana na vrvici in kar prilepljena na steno z „daktejpom“, tako kot urnik in pravilnik, v kotu pa stoji avtomat za vodo, da si moški v pavzi lahko naredijo čaj (in vrečke mečejo na steno nad košem za odpadke, kar je očitno eno redkih razvedril). Na betonsko

sivi steni visita koledar z „nagicami“ in plakat s slikami različnih vrst kruha, najbrž za šalo. Vrata sredi sive stene vodijo v proizvodnjo, od kod ves čas predstave prihaja tih ropot strojev, kadar se odprejo vrata pa se dvigne mokast prah...

Dogajanje na odru je od samega začetka dolgočasno lenobno in nekako nepomembno, banalno. Odkrito povedano, utrujenost in pošteno garanje protagonistov si lahko samo domislamo, ker ga žal iz igre ni občutiti. Do večjih sprememb v dinamiki pride vsakič, ko pokliče „veliki šef“ Beckett. Najprej jih obvesti, da jim pošilja novo delovno silo, sedmega „peka“ – študenta, ki je vse prej kot to. Dokaj nerazumljivo ga portretira Aljoša Koltak, ki ima „look“ šminkerja in se iz nesamozavestnega nevrotika iz svojega prvega prizora prelevi tu v norca, ki se igra glasnika ali angela smrti, tu v popolnoma brezbržnega človeka, ki ga popolnoma nič ne gane, večinoma pa v navadnega pozerja. V dobro omenjenega igralca upam, da je šlo za režiserjeve napotke, kajti njegov lik je popolnoma neživljenski.

Drugič se „veliki šef“ Beckett oglasi z novico, da je v sosednjem mestecu prišlo do okvare peči in zato morajo nocoj speči tri tisoč hlebcev kruha več. A tudi njihova peč povsem nepričakovano „zašteka“. Jih bodo ukinili, če je ne popravijo? In kdo je kriv? A ni vseeno?

Besedilo v tem trenutku samo ponuja, da se liki predramijo iz svoje zaspanosti, stopijo skupaj in se bok ob boku borijo za obstoj pe-

karne, ki jim – dobesedno – daje vsakodnevni kruh, ne glede na to, kako so si različni, vendar ta priložnost žal ostane v inscenaciji SLG Celje neizkoriščena. Ostane le nespretno natempiran poskus za komičen zaplet, ki ga reši le ganljivo človeški Branko Završan.

Branko Završan namreč nekaj razredov nad svojimi soigralci blesti v vlogi ostarelega peka Walterja, skromnega, redkobesednega, že malce pozabljivega in raztresenega, a zato še toliko bolj skrbnega, saj je zanj pekarna drugi dom. Slutimo, da ne bo dočakal penzije in se ne bo nikoli odpravil na morje v svoji prikolici, ki je zanj težko prihranil denar in jo ima že lep čas parkirano na njivi pri kmetu. Ko se ob koncu igre želi žrtvovati in zlezti v onesposobljeno, hudičevo vročo peč, se nam prav zasmili...

Vse pohvale gredo tudi Bojanu Umeku v vlogi žvialnega, preglasnega, „zajebantskega“ peka Cecilia in Damjanu M. Trbovcu za sindikalnega „ritoliznika“ in alibista Colina, ki se v največji krizi odpravi domov, saj po sindikalnih reglcih morajo priti mehaniki. Če se pekarna obdrži, mu je vseeno, saj je prepričan (neumen, kot je), da se mu obeta služba vodje izmene v novi pekarni.

Režija in scenografija: Jernej Kobal; Dramaturgija: Nuša Komplet; Prevod: Tina Mahkota; Igrajo: Branko Završan, Bojan Umek, Vojko Belšak, Damjan M. Trbovc, David Čeh, Blaž Setnikar in Aljoša Koltak.

(Predstava ogledana 19.10.2015 v KD Velenje)

Blaž Setnikar in Branko Završan.

Foto: Jaka Babnik

TADEJ TOŠ, SHOWMAN IN MISLEC

Od zadnjega nastopa Ptujčana Tadeja Toša v Kulturnem domu Šoštanj je minilo komaj pol leta, in je že nazaj s prenovljenim stand-upom.

To ni kar tako. Tadej Toš je namreč vedno aktualen in se ne izogiba niti najbolj perečim družbenim vprašanjem. Tokrat so to begunci, kakopak.

Na oder, kjer se nahaja le usnjen stol – na tleh – prastar stacionarni telefon, vstopi uglajen, nageliran, oblečen v po meri sešito srebrnkasto moško obleko, dopolnjeno z metuljičkom, obut v čevlje tipa „Al Capone“ – ah, in seveda z banano za pasom, saj se rad norčuje tudi iz samega sebe. Svoj stand-up začne s klicem Angeli Merkel, ker imamo v Sloveniji vendar krizo z begunci. Ne oglasi se mu. Do konca predstave poskusi še nekajkrat, brez uspeha. „Kot da z Brežic v Ljubljano kličejo. Tut nič“, komentira Toš in se že njegova pozornost obrne k oranžnemu telefonu, ki ga drži v roki. „Nekoč te po telefonu ni nihče spraševal, kje si, ker si bil pač tam, kjer je kabel s stene ven prišel.“

Hitro in očarljivo lahkotno menjavanje tem – od zelo tehtnih do skrajno nepomembnih – in nazaj – je za tega igralca tipično. „Bratje in sestre“, kot nas Toš zaupno kliče med predstavo, „srečni smo lahko, da nam zdaj ni treba gledat poročil! A ob desetih nas že čakajo. Ne moremo zbežat.“ In se vrne k beguncem. „Zakaj ne rešujemo problemov TAM? Zakaj ne ostanejo vsaj v Grčiji? Nas je tok malo, njih pa tok velik!“, z ironijo in

zaigranim patosom izrazi mnenje manj strpnih.

S svojevrstnim smislom za humor pa nas takoj spomni: „Lahko bi to bili tudi mi. Saj je tudi v Sloveniji bila – pa čeprav desetdnevna – vojna. A mi smo imeli vojno po TV-ju. Prenos smo gledali v kleti. Slovenec se itak najboljš v kleti počuti. V kleti ima zalog hrane in pijače za več kot deset dni!“ Toš se skratka norčuje iz vsega, a njegovo na trenutke pikro norčevanje ima globlji smisel, saj razkriva „primitivnost in vulgarnost človeške biti“, kot sam pravi.

„Besede so orodje za izražanje naših misli. Orodje je tudi kladivo, žaga, nož, sekira – ki pa lahko v naših rokah postanejo orožje. In, če so besede orodje, lahko potemtakem postanejo tudi orožje,“ razpreda misli Toš in takoj izpostavi, kakšno moč širjenja besed imajo mediji. Včasih grdi in sovražnih besed. Mi, ker živimo plehko potrošniško življenje v času „Hoferizacije“, „Phonizacije“ itd., in vsak dan brezduho ure in ure „buljimo“ v televizorje, se pa pustimo manipulirati. Če nepreverjene informacije („samo zato, ker so tako rekli po televiziji“) širimo naprej, bodisi ustno bodisi na socialnih medijih, smo soodgovorni za stanje družbe. Za to, da slabe novice „požirajo“ dobre novice. Za paniko, za krizo, za nestrpnost. Za širjenje človeške neumnosti, ki je neskončna.

Toš zelo dobro čuti publiko. Od samega začetka je z njo v tesnem kontaktu in reakcije gledalcev ne pusti neopažene, jih vzame v igro (naj bo to le kihanje gospoda v peti vrsti). V gledalcih zna vzbuditi občutek, da

„smo vsi prijatelji“, ki se pač pogovarjamo o življenju. Kadar začuti, da je preresen oziroma je šel malce čez mejo, omili ton –

„En Slovenec pridela 1 kg odpada na dan. Tisoč totih (beguncev) pa pridela 100 kg smeti za vikend. Mi smeti sortiramo in strpamo v male vrečke. Oni pač razmišljajo drugače in odpad razprostrejo po njivi. Kaj če bodo čez čas kaj rabili? Pametni so. In veste, koliko troslojnega wc papirja, ki diši po kamilicah porabi ena povprečna slovenska familija?! Oni so naravi prijazni.“

Toš se ne smeji lastnim „foram“, a se rad zasmee skupaj s publiko in sam prizna: „Jaz pretiravam...“.

Posebej za Šoštanjčane si je pripravil nekaj zabavnih: „Šoštanj, mesto, kjer dim diši drugače!“. Ali: „Ko bo v Sloveniji obveljalo šerijatsko pravo, ti roko odsekajo, če TEŠ okradeš! No, v Sloveniji bi najbrž brez rok hodili vsi v parlamentu... bi s čelom glasovali... kar z glavo bi kljuvali po gumbih.“

V dveh urah in petnajstih minutah se je skratka na svoj način dotaknil mnogih resnih vprašanj, predvsem pa se je dotaknil vseh nas, gledalcev, ki se nismo mogli nehati smejeti, a vendarle smo morali, hote ali nehote, sami sebe vprašati: kakšen človek sem pa jaz? In ravno to je poanta vseh dobrih stand-upov. Tadej Toš ni nikogar pustil v dvomih – res je ta pravi showman! A tudi človek, ki razmišlja o svetu. Še več takšnih.

(Predstava ogledana v KD Šoštanj 21.10.2015)

Tadej Toš v akciji.

Foto: F.P.

ŠEPET NAVDUŠIL NA PRVEM KONCERTU

Ansambel Šepet je v nedeljo, 8. novembra 2015, v Kulturnem domu v Velenju pripravil svoj prvi koncert in promocijo prve zgoščenke *Med iskrenimi ljudmi*. S predstavitvijo skladb iz njihove zgoščenke in s številnimi presenečenji so občinstvo navdušili tudi njihovi gostje.

Nastopili so ansambli: Slovenski zvoki, Naveza, Pogum, Smeh, Golte in Orkester Goličnik. O vtisih s koncerta in še o čem sem se pogovarjala z njihovim vodjem, Robertom Goličnikom in harmonikarjem, Rokom Sedovnikom.

Kakšni so vtisi po končanem koncertu?

Robert: Moram povedati, da smo vsi člani ansambla Šepet iskreno zadovoljni. Namreč, igrati takšni publiki, pred polno dvorano in v takšnem vzdušju, je res čudovito. Moram pohvaliti celotno ekipo ansambla Šepet, saj so dali res vse od sebe.

Kakšen je občutek po izidu vaše prve zgoščenke? Katere pesmi najdemo na njej?

Robert: Vse skupaj se je začelo pred dve-ma letoma in pol, ko se je skupini pridružila Lara. Dobro leto nazaj sem se pridružil tudi sam. Delujemo kot petčlanska zasedba. Vese-

li smo, da se je v tako kratkem času zgodila zgoščenka. Polovica skladb je zimzelenih, ki so v narodno-zabavni preobleki, polovica pa je naših avtorskih. Nekaj smo prispevali sami, nekaj pa znani tekstopisci.

So bili lahko obiskovalci priča kakšnemu presenečenju?

Robert: Absolutno. Po tem sem jaz znan že od prej, ko sem delal še s svojim ansamblom. Na prvi tretjini koncerta se je zgodilo eno res lepo presenečenje. Namreč, naš Aljaž, basist, je napisal skladbico za svojega dedija in potem smo zaigrali to pesem na koncertu. Sredi pesmi pa je moj mlajši sin Ambrož osvetljen zapel sredi dvorane to skladbo do konca in podelil zgoščenko s srčki, kjer je pisalo: »Dedi, hvala ti« in moram reči, da je v tistem trenutku vzdušje v dvorani malo padlo. Vsi so jokali, se brisali z robčki, smrkali. Z naslednjo skladbo smo potem dvignili dvorano nazaj na noge in nadaljevali v tistem tempu, v katerem smo začeli.

Z ansamblom Smeh ste posneli nekakšen miks? Za kaj gre?

Rok: Posneli smo venček zimzelenih. Notri je pet skladb: Ti si moja ljubezen, Ko boš prišla na Bled, Zemlja pleše, Ljubi, ljubi in Dan

ljubezni. Ta venček smo pripravili za koncert ansambla Smeh, ki je bil letos marca. Na njihovem koncertu smo ga prvič zaigrali, potem smo ga tudi posneli skupaj, v nedeljo pa smo ga zaigrali še na našem koncertu. Venček je naletel na dober odziv, saj so ljudje zraven prepevali.

Pripravljate še kakšno sodelovanje?

Robert: Že na prvem koncertu smo navezali kar nekaj dobrih stikov z ansambli, ki so nastopali z nami. Z Navezo se prej nismo toliko poznali, sedaj pa smo se izredno dobro ujeli, s Pogumovci se poznamo že vrsto let. Mi smo vedno odprti, ansambel je mlad. Jaz s svojo zrelostjo dodajam nekaj izkušenj. Izkušnje in mladost je dober recept, da gojimo glasbo in se povezujemo z ansambli širom Slovenije. Na račun tega ustvarjamo dogodke kot je bil naš koncert, ki je bil po pričevanjih in odzivih dobro sprejet med ljudmi. V tem stilu bomo nadaljevali. Že naslednji dan po koncertu smo se na sestanku zmenili, da to ni bil samo prvi koncert in potem pet let ničesar. Pripravljamo že osnutek za koncert prihodnje leto. Okoli 20. novembra 2016 se bo zgodil drugi koncert ansambla Šepet.

Melita Jelen

ŠEPET

Foto: arhiv

POTEPINI

Potepine sestavljajo štirje mladi fantje, ki prihajajo iz okolice Velenja. Člani ansambla so: harmonikar Teo Vranc, baskitarist Mitja Likar, kitarist Dejan Erjavec in pevec Matjaž Gašperič.

Ansambel je nastal pred slabima dvema letoma. Sprva je bila zasedba malo drugačna. Teo in Mitja sta bila pobudnika, ki sta našla Dejana. Zadnji se je pridružil Matjaž, ki je zamenjal prejšnjega pevca v ansamblu. Tako delujejo od letošnjega januarja.

Začeli so z narodno-zabavno glasbo in trenutno imajo v repertoarju tri lastne skladbe. Prva njihova skladba je Rdeča lička, druga pa Prosim reci mi. Tretja skladba bo izšla konec novembra in nosi naslov Končno moja. Skupaj s tretjo skladbo bodo predstavili tudi tretji videospot. Fantje so se že predstavili na Dobrni, na tradicionalni Noči pod kostanji, letos pa so nastopili tudi na festivalu v Marija Reki, kjer so osvojili tretje mesto. Na ta dosežek so zelo ponosni, saj je bil to njihov prvi nastop na festivalu. »Menimo, da so nas ljudje sprejeli pozitivno, čeprav smo še čisto sveži«, pravijo Potepini.

»Želimo si veliko nastopati, vendar nam festivali niso prioriteta, saj ne želimo biti festivalski ansambel. Za začetek imamo v mislih le festival v Števerjanu« so skromni fantje. Mentorja pri ustvarjanju nimajo, ne pozabijo pa omeniti Mihe Lesjaka, člana ansambla Vikend, ki jim veliko pomaga. Prvi dve lastni skladbi so posneli v studiu Bojana Lugariča, tretjo, ki bo izšla konec novembra, pa pri Petru Finku. Skladbe v celoti ustvarja

Foto: arhiv

pevec ansambla, Matjaž Gašperič, le pri novi skladbi Končno moja, je melodijo prispeval harmonikar Teo. Potepini pravijo, da ima Matjaž še precej zaloge z napisanimi skladbami, tako da se

lahko nadejamo še številnih spevnih pesmi. Zagotovo pa bomo o mladih fantih, ki pod imenom Potepini prepevajo štiriglase, še veliko slišali.

Melita Jelen

Cerkev

BOGOSLUŽNA OZNANILA

Svete maše na 1. adventno nedeljo, 29. novembra 2015:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri (skupni krst).

Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri. Bele Vode ob 8.30 uri.

Zavodnje ob 10. uri. | Topolšica ob 10. uri.

Svete maše na 2. adventno nedeljo, 6. decembra 2015:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri. Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.

Bele Vode ob 8.30 uri.

Zavodnje ob 10. uri. | Gaberke ob 10. uri.

Svete maše na praznik Brezmadežnega spočetja Device Marije, 8. decembra 2015:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30 uri.

Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18.00 uri (pol ure pred sveto mašo akademija v čast Brezmadežni).

Bele Vode ob 8.30 uri. | Zavodnje ob 10.00 uri.

Svete maše na 3. adventno nedeljo, 13. decembra 2015:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7., 8.30 in ob 15.00 (srečanje Vere in luči).

Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri. Bele Vode ob 8.30 uri.

Zavodnje ob 10. uri. | Topolšica ob 10. uri.

Svete maše na 4. adventno nedeljo, 20. decembra 2015 (Pri vseh mašah bo sprejem betlehemske luči miru, ki jo prinašajo naši skavti s poslanico):

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri. Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.

Bele Vode ob 8.30 uri.

Zavodnje ob 10. uri. | Gaberke ob 10. uri.

Svete maše na Sveti večer v sredo, 24. decembra 2015:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 18. uri za otroke in 24. uri polnočnica.

Šoštanjska mestna cerkev ob 22. uri.

Bele Vode ob 20. uri. | Zavodnje ob 22.30 uri. Gaberke ob 21.15 uri. | Topolšica ob 20. uri.

Pred vsako sveto mašo bo 20 minutna

božičnica, ki jo pripravljajo otroci in mladi.

Svete maše na Božič v četrtek, 25. decembra 2015:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30 uri.

Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 uri.

Bele Vode ob 8.30 uri. | Zavodnje ob 10. uri.

Topolšica ob 11.15 uri. | Gaberke ob 10. uri. Sveti Križ ob 19. uri.

Svete maše na praznik sv. Štefana v petek, 26. decembra 2015:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30 uri

Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 uri in 18.00 uri.

Bele Vode ob 8.30 uri. | Zavodnje ob 10. uri.

Svete maše na nedeljo Svete Družine, 27. decembra 2015:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri (skupni krst).

Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.

Bele Vode ob 8.30 uri.

Zavodnje ob 10. uri.

Topolšica ob 10. uri.

Napovednik

PRIREDITEV

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
delavnica	torek, 1. 12. od 12:30 do 13:30	Delavnica slaščic	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
delavnica	torek, 1.12. ob 17:00	Torkova peta - ustvarjalnica za otroke in odrasle	Vila Mayer	Medobčinska ZPM Velenje
zabava	torek, 1. 12. ob 18:00	Skok v veseli december - Modrijani in Skorbant	Trg svobode	Društvo za oživitve mesta Šoštanj
delavnica	sreda, 2. 12. od 8:00 do 11:30	Pletenje šalov	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
kegljanje	sreda, 2.12. od 14:00 do 16:00	Kegljanje na kegljišču	Kegljišče Šoštanj	MS Šoštanj in KK Šoštanj
delavnica	sreda, 2.12. od 15:00 do 17:00	Računalniška delavnica: Osnove računalništva	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
razstava	četrtek, 3. 12.	Miklavževanje	Muzej usnjarstva Slovenije	Muzej usnjarstva Slovenije
predstavitel	četrtek, 3. 12.	Ta veseli dan kulture - Mestna galerija Šoštanj bo odprta cel dan	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
pogovor	četrtek, 3. 12. ob 9:00	Pogovor o zavarovalništvu z gospodom Romanom Kavšakom	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
predstavitel	četrtek, 3. 12. od 10:00 do 16:00	Ta veseli dan kulture - Dan odprtih vrat ob prazniku Prešernovega rojstva	Vila Mayer	Vila Mayer, Občina Šoštanj
pogovor	četrtek, 3. 12. ob 17:00	Pripovedovalski večer	Muzej usnjarstva Slovenije	Muzej usnjarstva Slovenije
pravljica	četrtek, 3. 12. ob 17:00	Ure pravljic - Elizabeth Kimmel: Moj pingvin Osbert	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
delavnica	petek, 4.12. od 8:30 do 10:00	Izdelovanje okrasov skupaj z gospo Melito Praznik	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
stand-up	petek, 4.12. ob 20:00	Reporter Milan	Kulturni dom Šoštanj	KUD reporter Milan
miklavž	sobota, 5.12. ob 18:00	Prihod Miklavža	Trg svobode	TOD Šoštanj
delavnica	ponedeljek, 7.12. od 7:30 do 11:30	Pletenje šalov	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
rekreacija	ponedeljek, 7.12. ob 9:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
sejem	ponedeljek, 7.12. od 10:00 do 18:00	Knjižni Sejem	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
bridge	ponedeljek, 7.12. od 18:00 do 22:00	Redni tedeški turnir	Ribiški dom ob šoštanskem jezeru	Šaleški bridge klub
delavnica	torek, 8.12. od 12:30 do 13:30	Delavnica slaščic	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
delavnica	sreda, 9.12. od 8:00 do 11:30	Pletenje šalov	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
kegljanje	sreda, 9.12. od 14:00 do 16:00	Kegljanje na kegljišču	Kegljišče Šoštanj	MS Šoštanj in KK Šoštanj
delavnica	sreda, 9.12. od 15:00 do 17:00	Računalniška delavnica: Izdelajmo album s fotografijami v PowerPointu	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
stand-up	sreda, 9.12. ob 20:00	Stand up z Borisem Kobalom	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
delavnica	četrtek, 10.12. od 7:30 do 11:30	Pletenje šalov	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
delavnica	četrtek, 10.12. od 13:00 do 15:00	Vila Podstrešnica - Likovna delavnica za otroke in odrasle na podstrešju Vile Mayer	Vila Mayer	Vila Mayer, MS Šoštanj in Muzej Velenje
pravljica	četrtek, 10. 12. ob 17:00	Ure pravljic - O čudežnem rogu : ljudska pravljica	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
predstavitel	četrtek, 10. 12. ob 17:30	Predstavitel zbornika Usnjarstvo na Slovenskem	Muzej usnjarstva Slovenije	Muzej usnjarstva Slovenije
predavanje	četrtek, 10. 12. ob 19:00	Kdaj se je v resnici rodil Kajuh	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
delavnica	petek, 11. 12. od 8:30 do 10:00	Izdelovanje okrasov skupaj z gospo Melito Praznik	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
razstava	sobota, 12.12. ob 17:00	Odpri razstave Društva likovnikov Donji Medjemurci	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
zabava	nedelja, 13.12. ob 16:00	Smešni greh 3 - večer skečev	REKS Ravne	KUD Ravne
kegljanje	ponedeljek, 14.12. do 3.1.2016	15. Mednarodni Božično Novoletni turnir Šoštanj 2016	Kegljišče Šoštanj	Kegljaški klub Šoštanj
delavnica	ponedeljek, 14.12. od 7:30 do 11:30	Pletenje šalov	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
rekreacija	ponedeljek, 14.12. ob 9:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
pravljica	ponedeljek, 14.12. ob 17:00	Gozdni škrtal Želodko in vila Snežinka na obisku v Vili Mayer	Vila Mayer	Vila Mayer, Občina Šoštanj
bridge	ponedeljek, 14.12. od 18:00 do 22:00	Redni tedenski turnir	Ribiški dom ob šoštanskem jezeru	Šaleški bridge klub
delavnica	torek, 15. 12. od 12:30 do 13:30	Delavnica slaščic	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
potopis	torek, 15. 12. ob 18:30	Tadej Kočnik: Španija brez fیکا v žepu	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
delavnica	sreda, 16.12. od 7:30 do 11:30	Pletenje šalov	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
delavnica	sreda, 16. 12. od 7:30 11:30	Pletenje šalov	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
kegljanje	sreda, 16.12. od 14:00 do 16:00	Kegljanje na kegljišču	Kegljišče Šoštanj	MS Šoštanj in KK Šoštanj
delavnica	sreda, 16.12. od 15:00 do 17:00	Računalniška delavnica: Ustvarimo si Facebook profil	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
delavnica	sreda, 16.12. od 17:00 do 18:00	Medgeneracijsko druženje	Trg svobode	Medgeneracijsko središče Šoštanj
delavnica	četrtek, 17. 12. od 7:30 do 11:30	Pletenje šalov	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
obdarovanje	četrtek, 17. 12. ob 16:00 in 17:30	Dadež Mraz	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj in MZPM
pravljica	četrtek, 17. 12. ob 17:00	Ure pravljič - Sam Usher: Sneg	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
pogovor	četrtek, 17.12. ob 18:00	Klepet pod Pustim gradom	Muzej usnjarstva Slovenije	Muzej usnjarstva Slovenije
predaja	petek, 18.12.	Zaključek akcije pletenja šalov in predaja le-teh NK Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj	MS Šoštanj in NK Šoštanj
delavnica	petek, 18. 12. od 8:30 do 10:00	Ustvarjalna delavnica	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
zabava	petek, 18. 12. ob 18:00	Veseli december po domače - Golte, Smeh, Stil, Šepet, Vikend	Trg svobode	Društvo za oživitve mesta Šoštanj
košarka	sobota, 19.12.	Dan Elektre, zvečer članska tekma lige Telemach Elektra Šoštanj - Portorož	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Šoštanj
rekreacija	ponedeljek, 21.12. ob 9:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
delavnica	torek, 22. 12. od 12:30 do 13:30	Delavnica slaščic	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
predstavitve	torek, 22.12. ob 16:30	Pravljčni pohod na Pusti grad (16.30) in gledališka predstava Snežkina skrita želja (18.00)	Trg svobode	Krajevna skupnost Šoštanj
razstava	torek, 22.12. ob 18:00	Razstava fotokluba F8 Velenje	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj in Fotoklub F8
kegljanje	sreda, 23.12. od 14:00 do 16:00	Kegljanje na kegljišču	Kegljišče Šoštanj	MS Šoštanj in KK Šoštanj
delavnica	sreda, 23.12. od 15:00 do 17:00	Računalniška delavnica: Skupaj napišimo ponudbe za delo	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
komedija	sreda, 23.12. ob 19:00	Mali priročnik biznisa	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
planinstvo	sobota, 26.12.	Pohod Topolšica - Sleme preko Loma (lahka pot)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
jaslice	sobota, 26.12. ob 18:00	Žive jaslice	Vila Mayer	Turistično društvo Skorno
zabava	torek, 27.12. ob 18:00	Veseli december po dalmatinsko - Klapa Kampanel, Dejan Vunjak in Brendijeve barabe	Trg svobode	Društvo za oživitve mesta Šoštanj
rekreacija	ponedeljek, 28.12. ob 9:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
film	torek, 29.12. od 8:00 do 16:00	Filmsko druženje	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
zabava	torek, 29.12. ob 18:00	Rock veseli december - Cover Lover, Fešta band, San Diego band	Trg svobode	Društvo za oživitve mesta Šoštanj
delavnica	sreda, 30.12. od 15:00 do 17:00	Računalniška delavnica: Brskanje po spletu	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
zabava	četrtek, 31.12. ob 15:00	Otroško silvestrovanje	Trg svobode	Krajevna skupnost Šoštanj
zabava	četrtek, 31.12. ob 21:00	Silvestrovanje - Ognjeni muzikanti in Kvatropirici	Trg svobode	Krajevna skupnost Šoštanj

KOSTANJ, SONCE IN TABORNIKI

Sobota po obilnem deževju je bila kot nalašč za taborniško druženje. Nekateri otroci so se s starši podali peš od cerkve sv. Florjana do igrišča v Skornem, drugi pa so se do igrišča kar pripeljali.

Po zboru in himni smo se v mešanih skupinah pomerili v različnih zabavnih igrah. Tako so uživali otroci in starši, ki so lahko obudili otroka v sebi. Topel čaj in slasten pečen kostanj sta se nam vsem prilegla, saj smo potrebovali nekaj novih moči za boj med dvema ognjema med starši in otroci. Kdo je zmaga pa presodite sami, zagotovo smeha ni manjkalo. Za konec smo vsem novim članom podelili pripravniške rutice, ki jih bodo nosili vse do dneva tabornikov. Tako smo v odlični družbi in sončnem vremenu preživeli prvo rodovo akcijo.

Velenje

Sp Do 35
LIST
2015

352(497.4 šoštanj)

9008161,21

COBISS

KNJIŠNICA VELENJE

